

[Indenrigsministeren.]

foreninger. De Laan, der ydes af Sparekasser, er der allerede sket Rentenedsættelse for, og hvad angaar andre private Laan, som maatte have for høj Rente, skulde der jo gives Mulighed for i Stedet at optage Kreditforeningslaan til en rimelig Rente efter denne Lovgivnings Gennemførelse.

Det ærede Medlem spurgte mig, om denne Lovgivning ikke kunde faa Virkning i Retning af Rentenedsættelse ogsaa for 4 pCts Laantagere. Dertil maa jeg sige, at naar man holder sig til denne frivillige Konvertering, vil det ikke kunne ske. Det er klart, at naar man kun tager Sigte paa ad frivillig Vej at konvertere ned til 4 pCt., saa kan der selvfølgelig ikke samtidig konverteres ned til 3½ pCt. Det vil det ærede Medlem sikkert være klar over. Noget andet er, at 4 pCts Laantagerne vil have Mulighed for at faa deres Byrder lettet gennem Omskrivning. Jeg skal hertil blot føje, at der gjaldt noget andet efter det Forslag, der blev forelagt i September. Efter dette var der en Mulighed for en Gældsnedskrivning for 4 pCts Laantagere, idet der gaves dem Adgang til Omskrivning med Sikkerhed for, at Kurserne i de gamle Serier ikke gik op over en vis Højde; der varaltsaa en Mulighed for en direkte Rentelettelse ogsaa for 4 pCts Laantagerne. Men jeg hørte ikke, at det ærede Medlem Hr. Thomsen støttede mig i mit Forslag; det er maaske gaaet det ærede Medlem der som ved andre Lejligheder, at han har været fraværende, naar det afgørende foregik herinde.

Til det ærede Medlem Hr. Hasle vil jeg gerne sige, at jeg ønsker ikke paa nogen Maade at forklejne det ærede Medlems Sagkundskab. Jeg har ikke Mulighed for at bedømme den; jeg kender ikke det ærede Medlem saa godt; jeg er i den Henseende nødt til at tage mit Udgangspunkt i de Udtalelser, han fremsætter her i Salen. Men jeg maa jo sige, at de Bemærkninger, det ærede Medlem nu sidst fremkom med, tyder paa en ejendommelig Maade at omgaas disse Spørgsmaal paa.

Det ærede Medlem siger, at Staten bidrog ogsaa i 80erne og 90erne, idet Staten selv konverterede. Ja, det er rigtigt, Staten konverterede selv og opnaaede derved meget betydelige Rentenedsættelser. Men det, det ærede Medlem skal sammenligne med, er den Risiko, som Staten nu løber i Henhold til dens Aktion over for Konvertering af private Laan. Der ligger i Paapegningen af denne Risiko aldeles ikke nogen udtalt Mistillid til 4 pCt. Obliga-

tioners Kurs i den kommende Tid; men det er noget, enhver, der beskæftiger sig med disse Forhold, ved, at det gaar ikke an i disse Tider at regne med et Pengemarkeds Tilstand som noget konstant, at regne med, at det, man gaar ind i af økonomisk Forpligtelse, ikke i givet Tilfælde vil blive effektivt. Dertil er de økonomiske Begivenheder i Verden for hurtigt omskiftelige i disse Aar.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde svaret paa Spørgsmaalet, om Nationalbanken stadig stod bag ved sit Tilsgagn. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg opfattede dette Spørgsmaal enten som en Spøg eller som en Fortalelse. Det ærede Medlem kan vel ikke for Alvor mene, at vi staar her og behandler dette Forslag i Dag ved anden Behandling, og saa skulde jeg sidde inde med Oplysninger om, at Nationalbanken ikke stod bag ved sit Tilsgagn! Selvfølgelig er der ingen Uenighed mellem Nationalbanken og den kongelige Bankkommissær med Hensyn til de Spørgsmaal, det her drejer sig om.

Til Slut skal jeg blot fremsætte en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som var bekymret paa de smaa Legatnyderes Vegne. Efter det ærede Medlems Udtalelser tror jeg, det ærede Medlem i nogen Grad maa have misforstaaet, hvad det hele drejer sig om. Det er, som om det ærede Medlem har den Opfattelse, at det, det her drejer sig om, er, at disse Legatnydere i Kraft af § 7 faar en betydelig mindre Indtægt. Det er der slet ikke Tale om. Det er, hvis Legatmidlerne bliver konverteret, at der eventuelt bliver Tale om en lavere Indtægt for Legatnyderne; i saa Tilfælde — men det ønskede Det konservative Parti jo ogsaa — bliver der mindre Midler til dem. Men § 7 tager slet ikke Sigte paa hele den Legatmasse, som findes; den tager kun Sigte paa de nye Legater, der opstaar, og paa den Udtrækning af Obligationer, der finder Sted, og som jo dog kun kommer til at berøre en ringe Brøkdelt af Legatmidlerne. Det drejer sig ikke her om Anbringelse af saa mægtige nye Midler hvert Aar, at Bestemmelsen vil paavirke Legatnydernes Indtægt i stort Omfang, ikke om Anbringelse i et Omfang, som naar der f. Eks. er Tale om Livsforsikringsselskaberne, hvor Placeringen er saa uhyre stor hvert Aar, og hvor man ganske sikkert ogsaa kan sige, at den rent forretningsmæssige Ledelse giver større Begrundelse for en direkte Anbringelse i fast Ejendom, end den gør for Legatmidlernes Vedkommende.